

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 205/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. apríla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Vladimírom Novákom, Mlynárska 16, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd postupom Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 113/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. apríla 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa

čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 113/2014.

2. Zo sťažnosti vyplýva:

„Návrhom... doručeným na Okresný súd Trebišov dňa 25.9.2012 sa sťažovateľ domáhal zaplatenia sumy vo výške 4263,11 Eur s prísl. voči [REDAKOVANÉ]... z titulu nárokov vzniknutých zo zmluvy o dielo...

Vzhľadom k tomu, že vo veci súd nekonal, podal právny zástupca sťažovateľa sťažnosť proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zo dňa 12.12.2013. Predseda okresného súdu v odpovedi na uvedenú sťažnosť zo dňa 10.1.2014 uviedol, že so sudkyňou bol vykonaný pohovor za účelom zabezpečenia plynulého konania vo veci po vrátení spisu z odvolacieho súdu. Keďže vo veci nebolo stále nariadené pojednávanie, a to napriek tomu, že spis bol vrátený okresnému súdu odvolacím súdom dňa 20.3.2014, právny zástupca sťažovateľa podaním zo dňa 14.5.2014 žiadal o nariadenie pojednávania. Prvé pojednávanie vo veci samej bolo nariadené na 23.7.2014, ale bolo odročené a prvé pojednávanie sa uskutočnilo dňa 30.9.2014, teda po viac ako 2 rokoch od podania návrhu. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo dňa 11.11.2014. Následne okresný súd vo veci prestal konať, preto právny zástupca sťažovateľa požiadal podaním zo dňa 28.7.2015 o nariadenie pojednávania. Keďže okresný súd na túto žiadosť nereagoval, podal právny zástupca sťažovateľa opätovne sťažnosť proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, podaním zo dňa 27.11.2015. Predseda okresného súdu v odpovedi na uvedenú sťažnosť zo dňa 1.12.2015 uviedol, že sťažnosť je dôvodná, lebo posledným úkonom vo veci bolo pojednávanie dňa 11.11.2014 a odvtedy sa vo veci nekonalo. Z odpovede na sťažnosť tiež vyplýva, že pôvodný zákonný sudca - JUDr. Gabriela Fuchsová odišla do dôchodku a vec bola od 14.1.2015 pridelená novému zákonnému sudcovi - JUDr. Eve Frankovej. Tá vo veci nevykonala žiadny úkon pre nadmernú zaťaženosť. Od 1.12.2015 bol vo veci opätovne zmenený zákonný sudca z dôvodu zmeny rozvrhu práce na okresnom súde a vec bola pridelená na rozhodnutie sudcovi - Mgr. Ladislavovi Burdovi. Ďalšie pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 7.3.2016. Následne po predložení dôkazov a vyjadrení účastníkov konania sa ďalšie pojednávanie uskutočnilo

dňa 4.10.2016 a následne dňa 22.11.2016. Posledné pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 3.3.2017, na ktorom okresný súd rozhodol tak, že žalobu sťažovateľa zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie sťažovateľa. Rozsudok nie je právoplatný.

Konanie bolo začaté ešte v roku 2012, pričom do dnešného dňa sa stále vo veci právoplatne nerozhodlo. Rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie sťažovateľa, trvalo súdu viac ako 4 roky a 5 mesiacov, pričom súd sa nezaoberal meritórne vecou samou, napriek tomu, že vo veci vykonával dôkazy výsluchom sporových strán, svedkov, listinnými dôkazmi. Okresný súd uvedeným postupom porušil práva sťažovateľa na prejednanie veci v primeranej lehote.“

3. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa... na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/113/2014 porušené bolo.

Okresnému súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/113/2014 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd Slovenskej republiky sťažovateľovi... priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5.000,- Eur, ktoré je jej Okresný súd Trebišov povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Trebišov je povinný zaplatiť náhradu trov konania v sume 307,75 Eur do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu sťažovateľa.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

6. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

8. Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 113/2014.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

10. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

11. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

12. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal zo svojej stabilizovanej judikatúry, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Zároveň zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu v nadväznosti na takto vymedzený účel označeného práva vyplýva, že ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravenému v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd poskytuje len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušovaniu práva ešte mohlo dochádzať a nečinnosť orgánu verejnej moci v tom čase ešte mohla trvať (napr. m. m. II. ÚS 387/06, IV. ÚS 46/07, IV. ÚS 263/08, I. ÚS 28/08).

13. Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou ESLP, ako to vyplýva z jeho rozhodnutia o sťažnosti č. 16970/05 vo veci sťažovateľa Miroslava Mazureka proti Slovenskej republike.

14. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že okresný súd rozhodol v jej veci rozsudkom na pojednávaní konanom 3. marca 2017. Z uvedeného vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (7. apríla 2017) okresný súd už v merite veci nekonal. Z uvedeného dôvodu už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvňovať priebeh namietaného konania ani spôsobovať prietahy v ňom (m. m. IV. ÚS 219/03, II. ÚS 24/06, IV. ÚS 46/07).

15. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. apríla 2017